

యేసు: మన నిత్య రక్షకుడు

యేసు క్రీస్తు ప్రస్తావించబడినప్పుడు, నా మనస్సు ఆకర్షింపబడుతూ, సంభ్రమిస్తూ ఉంటుంది. ఆయన పరిమాణం భూమికంటే పొడవైనది, సముద్రమికంటే వెడలైనది, ఆకాశమికంటే ఎత్తయినది, పాతాళమికంటేను లోతైనది (యోహ 11:8, 9 చూడు). పరిశోధనలవలన నేనాయనను కనుగొనలేను, ఆయన పరిపూర్ణతలను అంతమొందించ లేను (యోహ 11:7 చూడు).

ఏదియెలాగున్నా, అయిదు పరిధులలో, కొలతను మించిన క్రీస్తును క్షేమంగా వర్ణించ వచ్చు: (1) నిత్యత్వమునుండి సృష్టివరకు, (2) సృష్టినుండి బేణైహేమువరకు, (3) బేణైహేమునుండి పునరుత్థానంవరకు, (4) పునరుత్థానంనుండి తీర్పువరకు, మరియు (5) తీర్పునుండి నిత్యత్వంలోనికి.

నిత్యత్వంనుండి సృష్టివరకు

పర్వతములు పుట్టకమునుపు, భూమియు, భూలోకమును, పుట్టింపబడకమునుపు, నిత్యత్వమునుండి యేసు క్రీస్తు సజీవమై, బలముగలవాడై రెండంచులుగల ఏ ఖడ్గనికన్నా వాడిగా ఉన్నాడు (కీర్తన. 90:2; హార్టీ. 4:12). ఆయన దృష్టికి మరుగైనది ఏదియులేదు, ఆయన యొదుట సమస్తమును స్పష్టంగా కన్పిస్తున్నాయి (హార్టీ. 4:13). పురాతన కాలము మొదలుకొని శాశ్వత కాలమువరకు ఆయన నిలిచేయున్నాడు (మీకా 5:2). ఆయన ధనవంతుడై యుండినప్పుడు, తండ్రి వద్ద తాను ఏ మహిమను అనుభవించాడో, భూమిమీదనున్న ఆ కొద్ది దినాల కాలంలో ఆయన జ్ఞాపకం చేసికొన్నాడు (యోహేసు 17:5; 2 కొరింథి. 8:9). యేసు క్రీస్తు కాలపరిమితి లేనివాడై ఉండి, నిన్న, నేడు, నిరంతరం ఏకరీతిగానున్నవాడైయున్నాడు (హార్టీ. 13:8). ఆయన “నిత్యడగు తండ్రి” అని చెప్పబడ్డాడు.¹

యేసు క్రీస్తు ప్రభువు.² ఇది నిజమైయుండగా, ఆయన సృజింపబడినవాడు అని చెప్పడం చిన్న దోషం కాదు. తండ్రిచేత క్రీస్తు ఒక ఈయాన్ లేక “దివైన్ ఎమనేషన్” చేయబడ్డానే జ్ఞానతత్వవాదుల భావన, యేసు, ప్రభువు అనే వాస్తవంతో అది ఏకీభవించదు. కొలస్సీ. 1:15 ప్రకారం ఆయన “సర్వసృష్టికి ఆదినంభూతుడు” అనే విషయాన్ని ఆయన సృష్టింపబడినవాదిలో వెనుదటి వాడని వ్యాఖ్యానించ కూడదు. ఇది నిజమైయుంటే, ఆయనను ఆయనే సృష్టించుకున్నవాడగా ఉంటాడు, ఎలాగంటే, “సర్వమును ఆయనయందు సృజింపబడ్డాయి” మరియు ఆయన “అన్నిలీకంటే ముందుగా ఉన్నవాడు” (కొలస్సీ. 1:16, 17). గనుక, “ఆదినంభూతుడు” అని కొలస్సీ 1:15లో ఉన్నది విశేష రూపంగా చెప్పబడినదైయుండాలి, అది అంతస్తును లేక స్థితిని³ సూచించేదే గాని, ప్రభువు యొక్క ఆదిని సూచించేది కాదు. క్రీస్తు ప్రధాని, వీలిక, సృజింపబడిన వాటన్నిలీకంటే ఘనుడైయున్నాడు (కీర్తన. 89:27 చూడు).

లేనట్లయితే, యేసు తానే సృజింపబడినవాటిలో ఒకటైయండేవాడే, మరియు, “సమస్తము అయన మూలముగా కలిగిను, కలిగియున్న దేదియు ఆయన లేకుండ కలుగలేదు” అని యోహోను చెప్పింది నిజం కాకుండపోయేదే (యోహోను 1:3).

ఒక మత శాఖ జ్ఞానతత్త్వవాదుల అడుగుజాడల ననుసరిస్తూ, క్రీస్తును తయారు చేయబడ్డ దేవతగాను, తక్కువైన దేవదుగాను చేసింది.⁴ కొలస్సి. 1:18లోని “ఆది” అనే పదాన్ని చూచి క్రీస్తుకు ఆరంభముందని అపార్థం చేసికొన్నది. క్రీస్తుకు ఆరంభంలేదు, ఆయన ఆరంభించినవాడు, మొదలు పెట్టినవాడు. మూలార్థమైనవాడు, సమస్తాన్ని సామర్థ్యంగా చేయడానికి కారణ భూతుడని సందర్శం చెప్పాడు⁵.

ఈ మతశాఖ, ప్రకటన 3:14లోని “ఆది” అనే పదాన్ని కూడా, ప్రభువైన యేసు యొక్క నిత్య స్వభావాన్ని నిరాకరించే ప్రయత్నంలో తప్పగా ఉపయోగిస్తుంది. ప్రభువైన యేసు, స్పృష్టిని ఆరంభించినవాడని అనడానికి బదులుగా, దేవుని స్పృష్టిలో మొట్ట మొదట ఆరంభమైనవాడు అని చెప్పాడు తండ్రియైన దేవునికి కూడ ఆరంభం ఉంది అని అనవలసిందే. ఎందుకంటే, ప్రకటన 21:6లో ఆయను గూర్చి ప్రస్తావించినప్పుడు అదే పదం ఉపయోగింపబడింది.⁶ అంతేకాదు, ప్రభువైన యేసుకు ఆరంభముంది అనేది తండ్రికి ఆరంభాన్ని ఆపాదించడం మాత్రమే కాదు, సందర్శానుసారంగా వారిద్దరికిని అంతముందని ఆరోపిస్తుంది.⁷ తండ్రి, కుమారుడు, పరిపుర్ణత్వ అనేవారు నిత్యాలు అని చూచినప్పుడు, బైబిల్ లేఖనాలన్నీ క్రమంగా సమన్వయమౌతాయి.⁸

యేసు ఆదియందు దేవునితో కూడ ఉండడం మాత్రమే కాదు, ఆయనే దేవుడు అన్నది ఆయన నిత్యత్వాన్ని ప్రశ్నించలేనిదిగా చేస్తుంది (యోహోను 1:1). యేసు దేవునితో కూడా ఉండి, ఎలా దేవుడైయున్నాడో విపరించడం అసాధ్యం. అది గణిత శాస్త్రంవలన కాదు, విశ్వాసంచేతనే ఒకటి మూడు, మరియు మూడు ఒకటియని ఒక వ్యక్తి అంటాడు (ద్వితీయో. 6:4; హెబ్రీ. 1:8; అపో. 5:3, 4). ఒకే స్వభావముగల ముగ్గురు కలిసి ఒక దైవమైయున్నారు, అయినా, ప్రతి ఒకరికి వారి సాంత మనస్సు ఉంది (రోమా 8:27; ఫిలిప్పీ. 2:5). ముగ్గురు ఏకమైయున్నారు అనేది దైవిలు ప్రకారం వాదాతీతమైనది, కాని మానవ మాత్రునివలన విపరించ వీలుకానిది. అధికారంలో క్రీస్తు తండ్రికి లోబడినవాడైనా (“నా తండ్రి నా కంటె గొప్పవాడు”; యోహోను 14:28), స్వభావంలోను, ఉనికిలోను లోబడినవాడుకాదు (“నేనేను నా తండ్రియు ఏకమైయున్నాము”; యోహోను 10:30). వాస్తవంగా (సబ్సైస్ట్స్‌లో; సారంలో) ఆయన తండ్రికి సమానుదైయున్నాడు, అందువలన ఆయన “దేవుడని,” “బలపంతుడగు దేవుడని” పిలువబడ్డాడు (ఫిలిప్పీ. 2:6; యొపయా 9:6).

ప్రభువైన యేసు తండ్రికి లోబడిన కారణాన, కొందరు ఆయన నిత్యత్వాన్ని కాదనడం మాత్రమే గాకా, “ఆయన దేవుని మహిమయొక్క తేజస్సును, ఆయన తత్త్వము యొక్క మూర్తిమంతమునైయున్న” సంగతిని లేదంటున్నారు (హెబ్రీ. 1:3). అలెగ్జాండ్రియాలోని వీరియన్ అనేవాడు నాల్గవ శతాబ్దింలో, ప్రభువైన యేసు యొక్క తత్త్వం (ఉనికి) (Gk.: *ousios*) తండ్రియొక్క స్వభావం (Gk.: *homoi*) లాంటిదే అనే వాస్తవాన్ని ఒప్పుకొనడానికి నిరాకరించి, పోలినవాడని (Gk.: *homoi*) అన్నాడు. దానికి ఘలితంగా ప్రభువైన యేసు నరునికంటే ఎక్కువవాడును దేవునికంటే తక్కువవాడును అయ్యున్నట్టు అతడు ఉండేశించాడు. అధనాసియన్ వీరియన్ను వ్యతిరేకించి, “వసెన్స్” లేక “సబ్సైస్ట్స్” (సారం) (Gk.: *hypostasis*) అని హెబ్రీ.

1:3లో దాన్ని నొక్కి పలికి, దేవుడు ఎలాటి వాడో యేసును అట్టివాడే (Gk.: *homoousios*) గాని ఆయన కేవలం పోలినవాడు (Gk.: *homoiousios*) కాదని స్థిరంగా చెప్పాడు. అందువలన గ్రీకు పదంలోని ఉచ్చరణలో “*i*” అనే అక్షరం ఉంచడం లేక తీసివేయడం అయితే, సిద్ధాంత విషయంలో స్ఫూర్షియా లేక స్ఫూర్షి కర్తృయా, మానవత్వము మరియు దేవత్వము అనేవాటి మధ్య వ్యత్యాసమైయుంది.

“దేవుని కుమారుడు” అనే ప్రయోగాన్ని జాగ్రత్తగా చదవాలి, ఎందుకంటే దేవుడు కుమారుని కన్యాడంబే, అప్పుడు కుమారుడు తప్పక తండ్రికంబే చిన్నపూడైయుండాలి, గనుక నిత్యుడు కాకుండాలి. పుట్టిన క్రీస్తు నిత్యుడగు క్రీస్తుయి ఉండ వీలులేదు. “యుగము లన్నిటికంటే ముందుగా పుట్టినవాడన్నా” లేక “నిత్య వంశము” అది, అంతములేని కొనసాగే విధానమని చెప్పినా ఈ సమస్య పరిష్కారం కాదు. బైబిలు లేఖకులు ఈ అన్వయాన్ని హేతుబ్దం చేయునక్కరలేదు, ఏలయనగా యేసు తన స్ఫూర్షికి ముందటి ఉనికిలో పుట్టినవాడని⁹ వారు ఎన్నడూ చెప్పలేదు.

ప్రభువైన యేసు బేట్లె హేములో జన్మించినప్పుడు ఆయన పుట్టినవానిగా బైబిలు లేఖకులు అన్నారు. ఈ వాస్తవాన్ని బట్టి ఆయన “దేవుని కుమారుడని” పిలువబడి నట్టున్నాడు (యాకా 1:35). అంతే కాదు, ప్రభువు మృతులలోనుండి లేపబడి పరలోకమందు మహిమపరచబడినప్పుడు, అలంకారికంగా కూడా ఆయన దేవుని కుమారుడనబడ్డాడు (అప్పా. 13:30-35; హెబ్రీ. 1:3-5; 5:5). భౌతికంగాను, అలంకారికంగాను ఆయన సరిగా “దేవుని కుమారుడు” అనబడ్డాడు గాని; స్ఫూర్షికి ముందటి ఆయన ఉనికిలో ఆయన ఆ బిరుదుతో లేక పేరుతో పిలువబడలేదు. స్ఫూర్షికి ముందు వారిది తండ్రి/కుమారుల బాంధవ్యమైయుంటే, కుమారుడు తండ్రియంత వయస్సుగలిగి యుండేవాడు కాదుగా! పైగా, స్ఫూర్షికి ముందు కుటుంబం ఉన్నట్టయితే, మరి ఆయనకు తల్లి ఎవరు అనే ఆశ్చర్యం కలిగేదే, మరియు పరిశుద్ధాత్ముడు కుటుంబంతో ఎలాంటి బంధుత్వం కలిగి ఉండేవాడో. స్ఫూర్షికి ముందు “యేసు దేవుని కుమారుడు” కాకపోయి నట్టుయితే ఈ కష్టమైన ప్రశ్నలు తొలగిపోతాయి.

ఇప్పుడు యేసు దేవుని కుమారుడనబడ్డాడు, ఈ వాస్తవాన్ని పాపులు ఎరిగి, తమ పూర్వపూదయంతో విశ్వసించాలి (రోమా 10:9, 10). ఎప్పుడు, లేక ఏ విధంగా ప్రభువైన యేసు ఆ బిరుదుకు వారుడుడయ్యాడు అనే సంగతిని తెలిసికోనవసరం లేదు. ఏది యొలగున్నా, యిట్టి ప్రశ్నమైన అర్థసహితమైన దేవత్వంలోనే బాంధవ్యాన్ని ఈ బిరుదు న్యూక్షపరచుతుందని ప్రతి పాపియు తెలుసుకొని ప్రశంసించవచ్చు. తన ప్రియునియందు తండ్రికి ఉన్న ప్రేమను బట్టి మనమందరం ఆనందింపవచ్చు.

దేవునికంటే దేవుని కుమారుడు తక్కువవాడు కాదనేది అనేక మందికి అడ్డురాయి గాను అడ్డబండగాను నిలిచిపోయింది (రోమా 9:33). “ఆయన సత్త పురుషుడు” అనే విషయాన్ని యూదులేమి, లిబరలిస్టులు కూడా సమూతిస్తారు కాని, ఆయన దైవత్వం విషయంలో తప్ప అంచనాలు వేస్తారు (యోహాను 7:12).

అయితే, అనేకులు (యూదులు, జ్ఞానతత్త్వవాదులు, ఏరియన్ మరియు యితరులు) ప్రభువైన యేసును దేవునికంటి తక్కువవానిగా చేస్తారు. మరి కొండరైతే దాన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించి, తండ్రియైన దేవునికిని, కుమారుడైన దేవునికిని మధ్య వ్యత్యాసాన్ని గుర్తించ నిరాకరిస్తారు. మూడవ శతాబ్దంలో (Monarchians) మోనార్షీయులు కుమారుడే తండ్రియని

(యోహోను 10:30; 14:9లను అపొర్టం చేసి) స్థిరపరచనారంభించారు. వారు ప్రభువైన యేసును “విశ్వాసికి దేవుడును తండ్రియునైయున్నట్టు” పిలిచారు.¹⁰ “పాట్రిపాసియున్స్” (Patrippiassians) అనే ఒక గుంపు “తండ్రి సిలువపై శ్రమ అనుభవించి మరణించినట్టు” బోధించారు. ఆ భావనలోని కొంత భాగాన్ని మూడవ శతాబ్దించునండి నేటి శతాబ్దానికి తరలించి, మత శాఖకు చెందిన గుంపు వారి విశ్వాసంలో దైవత్వంలో ఒకే వ్యక్తి ఉన్నట్టు బోధించుతూ నమ్ముతున్నారు. అనేక లేఖన భాగాలను దురుపయోగం చేస్తూ, కుమారుడు తండ్రికి ఏమాత్రం వేరైనవాడు కాదు అని వారు నమ్ముతారు.¹¹

సృష్టినుండి బేష్ట్లేపేమువరకు

“నరులను చేయుదము” అనే ప్రతిపాదనలో (ఆది. 1:26), సృష్టి నిర్మాణంలో కనీసం ఒక దైవికమైన సహాయకుడు ఉన్నట్టు స్పష్టమౌతుంది. పాత నిబంధన లేఖన భాగాల్లో చెప్పబడినట్టు ఒక సహాయకుడు ఆత్మయైయున్నట్టు స్పష్టమౌతుంది (ఆది. 1:2; 33:4; కీర్తన. 104:30; మరియు యోబు 26:13ను కూడా చూడు; KJV). ఎక్కువ గట్టిగా నొక్కి చెప్పబడ్డ మరియుక సహాయకుడు వాక్యముగా గుర్తింపబడ్డవాడు, యేసు క్రీసు:

ఆదియందు వాక్యముండెను, వాక్యము దేవునియొద్ద ఉండెను, వాక్యము దేవుడై యుండెను. ఆయన ఆదియందు దేవునియొద్ద ఉండెను. సమస్తమును ఆయన మూలముగా కలిగిను, కలిగియున్నదేధియు ఆయన లేకుండ కలుగలేదు (యోహోను 1:1-3; హాబ్రి. 1:1-3ను కూడా చూడు).

శరీరధారియై వచ్చినవాడు వాక్యము, *Logos* అని యోహోను చేసిన ప్రకటనలోని సమాచారాన్ని గ్రహించడానికి వేలకొలది మనస్సులు తంటాలుపడ్డాయి. ఒకే పచనంలో ఆయన దేవుడుగా గుర్తింపబడ్డాడు, దేవునినుండి వేరుగా చూపబడ్డాడు. *Logos* (లోగోన్) లేకుండ ఏదియు చేయబడలేదు. ఆ మాటకు అర్థమేమి? ఒక సాధారణమైన నామ వాచకంగా, ఒక భావనను వ్యక్తపరచడానికి పలుకబడిన శబ్దమైయుండాలి, వినబడే శబ్దాన్ని ఊహించడం అనవసరం, అయితే (మానవ కార్యకలాపాల పదాలలో) అది ఈ ప్రతిపాదనలలో సూచింపబడి ఉండవచ్చు:

అయిన మాట సెలవియ్యగా దాని ప్రకారమాయేను;
అయిన ఆజ్ఞాపింపగానే కార్యము స్థిరపరచబడను (కీర్తన. 33:9).

యోహోవా వాక్యచేత ఆకాశములు కలిగిన,
అయిన నోటి ఊహిరిచేత వాటి సర్వసమూహము కలిగిను (కీర్తన. 33:6).¹²

గసుక, యోహోను యొక్క అధికారం మీద ఆధారపడి, కీర్తన. 33:6లోని దావీదుయొక్క ప్రకటనను లోపం లేకుండ యిలా చదువువచ్చు:

యోహోవా లోగోన్ చేత ఆకాశములు కలిగిను, ఆయన నోటి ఊహిరిచేత వాటి సర్వసమూహము కలిగిను.

వీదియెలాగున్నా, Logos అని వర్ణింపబడింది పలుకబడిన శబ్దం మాత్రమే కాదు: ఆయన దేవుడు కూడా.

ఒహుశా Logos అనే పదం విశ్వతత గలదైనందున ప్రభువైన యేసుకు logos అనే పేరు పెట్టబడియుండవచ్చు. నోటిష్టో పలుకబడిన శబ్దము ఒక ఆలోచనను, భావాన్ని తెలిపినట్టు, logos కూడా ఆలోచనను, రీజన్సు సూచిస్తుంది. తత్వశాస్త్రంలో, logos అనేది విశ్వం వెనుకనున్న న్యాయపూరితమైన సూత్రమైయున్నట్టు నిర్వచింపబడింది. అది ప్రభువైన యేసుకు వర్తింపజేయబడినప్పుడు, ఆలోచన, రీజన్, దేవుని జ్ఞానమైయున్నది. Logosగా యేసు రీజన్, జ్ఞానముల, వ్యక్తికరణయైయున్నాడు.

సృష్టిలో జ్ఞానము, వివేచన, ఆలోచన, అనేవాటిని లోగోన్ ప్రదర్శించడం, మాత్రమేగాక, సృష్టి అనంతరం, పాత నింబంధన రచనలను ప్రేరేపించిన, అసలైన రచయితగా కొనసాగించినట్టున్నాడు. క్రీస్తుమ్యుక్క ఆత్మ ప్రవక్తలో ఉంది (1 పేతురు 1:10, 11). దావీదు ఈ విధంగా వ్యక్తపరచినా, దావీదును ప్రేరేపించినవాడు క్రీస్తే:

యేపోవా ఆత్మ నా ద్వారా పలుకుచున్నాడు, ఆయన వాక్యము (Logos) నా నోటసున్నది (2 సమూ. 23:2).¹³

ప్రభువైన యేసు, సృష్టినుండి బేట్లైఫేమువరకు విశ్వాన్ని నిర్మించిన Logosము, ప్రవక్తలను ప్రేరేపించిన Logos ను మాత్రమే అయ్యుండక, ఆయన ఇశ్రాయేలీయులను “వెంబడించిన ఆత్మసంబంధమైన బండయుసైయున్నాడు.” ఆయన ద్వారా వారి దాహము తీర్చుబడింది (1 కౌరింథి. 10:4).

చివరిగా, నిరీక్షించినవారి ఆశాజ్యోతులను వెలిగించబడడానికి, “రాబోవవాడు” అనే ప్రత్యేకమైన ప్రయోగంతో ఆయన వర్ణింపబడ్డాడు (కీర్తన. 118:26; మత్తయి 11:3; 21:9లను చూడు).

బేట్లైఫేమునుండి పునరుత్థానంపరకు

కాలము సంపూర్ణమైనప్పుడు, వచ్చునని వాగ్గానం చేయబడిన ఒకరు, “పరలోకం నుండి దిగివచ్చారు” (యోహోను 6:51; గలతి. 4:4). గతంలో పరలోకమందున్న ఆత్మసంబంధమైన లోగోస్ (Logos) నరుల మధ్య రక్తమాంసాలలో అవతరించాడు (యోహోను 1:14). భౌతికంగా ఆయన ట్రై సంతానమై, ఆల్బాపోము సంతానమై, దావీదు సంతానమై ఉండాలని సంకల్పించాడు (ఆది. 3:15; 22:18; 2 సమూ. 7: 12-14 చూడు). ఆయన కన్య గర్భమందు జన్మించాలని కూడా దేవుడు సంకల్పించింది అంత అప్రాముఖ్యమైనది కాదు.

తండ్రి లేకుండ (parthenogenesis) బిడ్డ జన్మించడం అసాధ్యమనే ప్రకృతి వాదుల యొక్క ఒత్తిడివలన కొండరు విశ్వాసులు బలహీనపడ్డారు. విదియెలాగున్నా, వాస్తవ విపరుంలో, యిద్దరు తల్లిదండ్రులకు బిడ్డ ఎలా జన్మిస్తాడన్న సంగతిని ప్రకృతి వాదులు నిజంగానే విపరించలేరసుకో (ప్రసంగి. 11:5), తల్లిదండ్రుల్లో ఒకరి ముచ్చటనుగూర్చి ప్రక్కనపెట్టి ఒకరివలననే జన్మించాడన్న దాన్నికూడ విపరించలేదు. ఒకవేళ యేసు ఇద్దరు జననీ జనకులకు జన్మించియున్నట్టయితే, మనకువలెనే ఆయన కూడా దేవుడై ఉండేవాడు కాదు. ఒకడు

యేసునందు విశ్వాసముంచి, ఆయన కన్య గర్జంలో జన్మించాడని నమ్మునట్టయితే, యేసును సంపూర్ణమైన నరుడుగానే నమ్ముతానని అతడంటున్నాడు. ఆయన కేవలం నరమాత్రుడే అయ్యంటే, మన రక్తంలో ఎలాగో ఆయన రక్తంలోను అలాగే రక్కించగల శక్తి ఉండేది కాదు. దానికి తోడు, ఆయన కేవలం నరమాత్రుడే అయ్యంటే, ఆయన మృతులలోనుండి లేపబడడానికి గాని, యింకా ఎవరినైనా లేపడానికిగాని శక్తికలిగియుండేవాడు కాదు. అందువలన, క్రీస్తు యొక్క దైవత్వము ఆయన కన్య గర్జమందు జన్మించుటతో ముడివేయబడియుంది. కన్య గర్జమందలి జన్మ లేని ల్రిస్ట్యూము, రక్తము ద్వారా రక్షణలేని, పనరుత్థానము లేని మతముగా నిలిచిపోయేదే. అది ఈ జీవితకాలంమట్టుకే నిలిచిపోయే సామాజిక సువార్తగా మిగిలిపోయేదే.

యేసు యొక్క దైవత్వం దైవికమైన (నరమాత్రుడుకాని) తండ్రిని ఆయన కలిగి యున్నాడనే దానిమీదను “దేవుని కుమారుడు” (లూకా 1:35) అని ఆయన పిలువబడ్డ ప్రాముఖ్యత మీదను అధారపడియున్నట్టు స్పృష్టమౌతుంది. అదే సమయంలో, ఆయన “మనుష్యకుమారుడని” పిలువబడడంలోని ప్రాముఖ్యతను యేసు యోచించి, అన్నిటికంటే ఎక్కువగా, ఎన్హైరెండు సార్లు ఆయన దాన్ని ఉచ్చరించాడు. మనుష్య కుమారుడుగా ఉండి, ఆయన నరుడుగా సర్వలోక పాపముల కొరకు చిందించే రక్తముగలవాడైయున్నాడు (మత్తయి 26:28; హెట్రి. 2:9; 9:22; 1 యోహోను 2:2). మనుష్య కుమారుడుగా, మానవ బలహీనతలవట్ల తాలిమి చూపగలవాడైయున్నాడు (హెట్రి. 2:17, 18; 4:15). ఆయన దైవికమైన మనుష్య కుమారుడైయున్నాడు, ఆయన మర్యాదాని, మరణిం చడంలో ఆయన మృతిని గిలువగలవాడై ఉన్నాడు (యోహోను 11:25-27; 14:19; 2 తిమోతి 1:10).

దేవుడు నరరూప దాల్చడమనేది ఒపు చిస్తునంగా కొండరు తలంచారు. ఉదాహరణకు, జ్ఞానతత్వవాదులకు, శరీరము తప్పనిసరియైన చెడుగైయుంది. వారి ప్రకారం దేవుడే నరరూప దాల్చలేదు, కాని బాష్పిస్సు పొందిన సమయంలో యేసు అనే నిజమైన మనిషి మీదకు వచ్చి, సిలువ వేయబడ్డ తరువాత వెళ్లిపోయాడు. జ్ఞానతత్వ వాదులలో డొసిచీక్క అయితే, ప్రభువైన యేసుయొక్క మానవత్వాన్ని కాదన్నారు, ఆయన జననము, మరణములనేవి కేవలం ప్రత్యక్షతలేయని, అవి నిజం కాదని, ఆయన కేవలం భూతమేనని వారు తలంచారు.¹⁴ కొండరు అవిశ్వాసులైతే ప్రభువైన యేసును పూర్జంగా కట్టుకథగా చేశారు; వారు అలాగు చేయడంలో జార్జి వాంపింగ్టన్, జూలియస్ సేజర్, మహాత్మ గాంధీ, మహా అలెగ్జాండరులాటివారిని కట్టుకథలుగా చేయడం సులభమనే వాస్తవాన్ని వారు అంగీకరించాలి. తత్త ఫలితంగా, క్రీ. స. మొదటి శతాబ్ది ప్రారంభములు నజరేయుడగు యేసు భౌతికమైన వ్యక్తియనే వాస్తవాన్ని ఎక్కువమంది అవిశ్వాసులు ప్రశ్నించరు.

సమస్త వివాదాలను మించి, తరువాత దైవభక్తిని గూర్చిన మర్యాద గొప్పదైయుంది (1 తిమోతి 3:16). దేవుడు నరరూప ఎలా దాల్చగలిగాడు తిరిగి ఆయన ఎలా మహిమ లోనికి చేర్చుకొనబడ్డాడు అనే వాస్తవాలను ఎవడూ వివరించలేదు. కేవలం వాటిని నమ్మ వలసిందే: “దేవుడొక్కడే, దేవునికిని నరులకును మధ్యవర్తియు ఒక్కడే; ఆయన క్రీస్తు యేసును నరుడు” (1 తిమోతి 2:5). ఆయన దేవుని వద్దనుండి పచ్చాడు, తన నివాస స్థలానికి తిరిగి వెళ్లడానికి మార్గం ఆయనకు మాత్రమే తెలుసు: “నేనే మార్గమును, సత్యమును, జీవమును; నా ద్వారానే తప్ప యేవడును తండ్రియెంద్రకు రాడు” (యోహోను 14:6).

పునర్త్థానమునుండి తీర్చువరకు

భౌతికమైన తన శరీరమరణమును దాటి, పరలోకమందు తండ్రితో తిరిగి మహిమ పరచబడే స్థితికొరకు యేసు ఎదురు చూచాడు (యోహోను 17:5). “తన ఎదుట ఉంచబడిన అనందముకొరకై” అవమానమును నిరక్షపెట్టి, ఆయన సిలువను సహించాడు (పొట్టి. 12:2). మరణమనే బిలవంతుని యింట జోళి, అక్కడ ఆయన దాదాపు మూడు దినాలు వసించాడు - నిజంగా మరణాన్ని పరీక్షించడానికి. అప్పుడు ఆయన పాతాళంయొక్క తాళపు చెవిని స్వాధీనం చేసికొన్నాడు. “మరణముయొక్క బలముగల వానిని, అనగా అపవాదిని మరణముద్వారా నశింపజేయుటకును, జీవితకాలమంతయు మరణ భయము చేత దాస్యమునకు లోబిడినవారిని విడిపించుటకును” ఆయన ఈ కార్యాన్ని జరిగించాడు (పొట్టి. 2:14, 15; ప్రకటన 1:17ను కూడా చూడు). ఈ విధంగా, ఆయన “మరణమును నిరర్థకము చేసి జీవమును ఆక్ష్యయతను సువార్తవలన వెలుగులోనికి తెచ్చేను” (2 తిమోతి 1:10).

ఆయన మృతులలోనుండి లేచుటవలన దేవుని కుమారుడని ప్రభావముతో నిరూపింప బడ్డాడు (రోమా 1:4). కీర్తన. 2:7లో దాఖలు చేయబడిన దేవుని ఆశ్చర్యకరమైన సంతోషం పునర్త్థానపు ఆదివారం నెరవేర్పబడింది: “నీవు నా కుమారుడవు, నేడు నేను నిన్ను కనియున్నాను.” యేసు క్రీస్తు నిత్యత్వంనుండి సృష్టిపరకు గాని, సృష్టినుండి బేత్తెహేమువరకుగాని దేవుని కుమారుడనబడలేదు. బేత్తెహేమునుండి ఆయన దేవుని కుమారుడు మరియు యొక్క శిశువు మరియు తండ్రి యొక్క ఆత్మకు చెందినవాడు (లూకా 1:35). అప్పుడు కూడా, కీర్తన 2:7 భావంలో ఆయన దేవుని కుమారుడు కాడు. భౌతికంగా, కన్యకద్వారా, ప్రభువైన యేసు దేవుని కుమారుడైన పిమ్మట, దేవుడు ఆయనను మృతులలోనుండి లేపాడు (అపా. 13:38). అప్పుడు మాత్రమే, “నీవు నా కుమారుడవు; నేడు నేను నిన్ను కనియున్నాను” అని రెండవ కీర్తనలో ప్రాయబడినది నెరవేర్పబడింది.

అది ఆ విధంగా ఎలాగైయుంటుంది? జన్మ సమయంలోని ప్రకటనను పునర్త్థానం ఎలా క్యాలిపై చేస్తుంది? అక్కారార్థంగా, ప్రవక్త యొక్క మాటలు అర్థవంతంగా కన్పించవు. అలంకారికంగా మాత్రం అవి రమ్యంగా కన్పిస్తాయి. శిశువు యింటికి అరుదెంచిన దానికి మించి సంతోషమైన ప్రకటన వేరే ఉండదు. దానికి సరిపోతే, తనను ఒక తండ్రికి పోల్చుకుంటాడు. ప్రభువైన యేసు మరణమును జయించడమనే దానికి మించిన సంతోషప్రకరమైన ప్రకటన దేవుడు చేయలేదు. మరణము ఆయన మీద యిక మీదట పెత్తునం చేయలేనందున యేసు మనకు అగ్రసరుడైయ్యాడు. అప్పుడు తాను ఏ మహిమ కొరకు ప్రార్థించాడో, ఆ “తన మహిమలో” ఆయన ప్రవేశించగలడు (రోమా 6:9; పొట్టి. 6:20; లూకా 24:26).

(ఆయన ఆరోహణమైన) ఒలీవ కొండడకును, పరలోకానికిని మధ్య మేకుల గురుతులతోనున్న తన భౌతిక దేహాన్ని ప్రభువు వదలివేశాడు. రమారమి ముట్టెముడేండ్లకు పూర్వం పరలోకాన్ని వీడనప్పుడు ఉన్న స్థితికి ఆయన మరల చేరుకున్నాడు (1 కొరింథి. 15:50). ఒక శతాబ్దిలో మూడవ భాగం మాసవ రూపులో గడిపినా, అంతటి దీనమైన స్థితికి ఆయన మరి ఎన్నడు రాడు (2 కొరింథి. 5:16). ఆలాగున కీర్తన. 2:7 పునర్త్థాన మందు నెరవేర్పబడింది.

లేఖనాలు యింకా ఎక్కువ సమాచారమందిస్తాయి. ఆరోహణం తరువాత పది దినాలకు పెంతెకొన్న దినాన, యేసు ప్రభువుగాను, క్రీస్తుగాను నియమింప బడ్డాడు. ఆ దినమున ఆయన సంఘానికి శిరస్సుగాను, మెల్లినెడెకు క్రమమలో ప్రధాన యాజకుడు అయ్యాడు.

ఆత్మసంబంధమైన దావీదు సింహసనం మీద కూర్చుండ బెట్టబడినవాడై, రాజులకు రాజుగాను, ప్రభువులకు ప్రభువుగాను కిరీటం థరింప జేయబడ్డాడు. మరలా ఆ దినమున, “నీవు నా కుమారుడవు, నేడు నేను నిన్ను కనియున్నాననే” శబ్దం పరలోకంసుండి పలికింది (అపొ. 13:33; పెట్రి. 1:1-5; 5:5, 6; ఎఫేసీ. 1:20-23ను కూడా చూడు). పునరుత్థాన దినమందు ఎలాగో, అరోహణమైన దినమందును ఆలాగే: కుమారత్వమనేది భౌతికమును, అక్షరార్థమునుగాక అలంకార రూపమైనదియు లోతైన భావం గలదియైనేయుంది. లోకముయొక్క నిత్య గమ్యము యేసు దేవుని కుమారుడనే గొప్ప సత్యం మీద ఆధారపడియుంది.

పెంటెకోస్తు దినం మొదలుకొని లోకాంతంవరకు, పరలోకమందును, భూమిమీదను సర్వాధికారము ఆ కుమారుని చేతికి అప్పగింపబడింది. ప్రధానులు, అధికారులు, శక్తులు అయసకు లోబరచబడ్డాయి (మత్తుయి 28:18; 1 పేతురు 3:22). అన్ని నామములకంటే పైనామము - పరలోకములోగాని, భూమిమీదగాని, భూమి క్రిందగాని ఆయనకే యివ్వబడింది (ఫిలిప్పీ. 2:10). పెంటెకోస్తునుండి తీర్పు దినమువరకు గల కాల పరిమితిలో, తండ్రి కూడా అంత గొప్ప ప్రాధాన్యతను తీసికోలేదేమో అన్నట్టు అన్నిస్తున్నంది. “కుమారుని ఘనపరవనివాడు ఆయనను పంపిన తండ్రినికూడా ఘనపరచడు” (యోహోను 5:23). “ఆయనయందు సర్వ సంపూర్ణత” నివసించవలెనని తండ్రి అభీష్టమయ్యాయి (కొలస్సి. 1:19). క్రీస్తుకు అన్నిటిలో ప్రాముఖ్యము కలిగియుండుటకు (కొలస్సి. 1:18). యథార్థ హృదయం గలవారును, సద్యావము గలవారును తమ ప్రతి ఆలోచనను క్రీస్తునకు లోబరచుతారు (2 కొరింథి. 10:5). జనులకు ధ్వజముగానుండునట్టును, జనములకు నాయకుడుగాను, పైన్యాధిపతిగాను తండ్రియైన దేవుడు క్రీస్తు ప్రభువును నియమించాడు (యొపయా. 11:10; 55:4).

ప్రభువైన యేసు యొక్క అత్యుస్తుమైన ఆధిపత్యము క్రింద, ఆయన మధ్యవర్తిత్వము ద్వారానే పాపులు దేవుని సమీపించాలి. పైగా, క్రైస్తవులు వారి పాపక్షమాపణను వారి ఉత్తరవాదిగానున్న ఆయన ద్వారానే పొందాలి (1 తిమోతి 2:5; 1 యోహోను 2:2). తన సొంత వారికి స్థలములను సిద్ధపరచేవాడుగా ఆయన చూపబడ్డాడు (యోహోను 14:1-3). చివరిగా, మనుష్యులందరు ఆయన ఎదుట తీర్పుకై నిలబడతారు - అది తండ్రియేదుట కాదు, పరిశుద్ధాత్మయేదుట కూడా కాదు, కాని క్రీస్తుయేదుటనే - దానికి దేవుని సంకల్పంలో ఒక దినము నియమించబడింది (అపొ. 17:30; యోహోను 5:22; 2 కొరింథి. 5:10).

తీర్పుమండి నిత్యత్వంలోనికి

తీర్పు తరువాత, సర్వ పైన్యాధిపత్యం యొక్క స్థితి తిరిగి తండ్రికి అప్పగించబడుతుంది. అప్పుడు కుమారుడు తానే, జనులందరితోకూడా, దేవుడు సర్వములో సర్వమగు నిమిత్తము తనకు సర్వమును లోబరచిన దేవునికి లోబడును (1 కొరింథి. 15:24). ఈ అధికారపు మార్పిడి ఎంతటి మెలలగా జరుగుతుండంటే, ఆ మార్పు జరిగినట్టు కూడా కన్నించదు, ఎందుకంటే నిత్యత్వమంతటిలో కుమారుడు (లూకా 1:33; పెట్రి. 1:8) మరియు పరిశుద్ధులను (ప్రకటన 3:21; 22:3-5) తండ్రితో కూడా ఏలికలై ఉంటారు. “ఆహా, దేవుని బుద్ధి జ్ఞానముల బాహుళ్యము ఎంతో గంభీరము; ఆయన తీర్పులు శోధింప నెంతో అశక్యములు; ఆయన మార్గములెంతో అగమ్యములు ... యుగములవరకు ఆయనకు మహిమ కలుగును గాక. అమెన్” (రోమా 11:33, 36).

సూచనలు

¹abi' ad (అని యొపయా 9:6 మాటలు పౌత్రీలో కవ వచనంలో ఉంది). “నిత్యుడగు తండ్రి” యని తర్ఫుమా చేయబడింది, ఎక్కువ నిక్కచ్ఛిగా “నిత్యుడగు తండ్రి” యని తర్ఫుమా చేయబడాలి. ²YHWH అనే పదానికి “Jehovah” అనేది సరియైన తర్ఫుమా కాదు సహితుడను తస్తువంతుడనెన దేవుని American Standard Version ఉపయోగించిన పదమది. యొపయా 44:6లో వరె: “ఇలాచేలీయులకు రాజైన యొహోవ వారి విమోచకడైన పైస్యములకథిష్టియగ యొహోవ ఈలాగు సెలవిచ్చుమన్నాడు నేను మొదటిపాడను కడపటిపాడను నేను తప్ప ఏ దేవుడను లేదు.” క్రొత్త నిబంధనలో ఈ పదాలలో యేసు గుర్తిచబడ్డారు. NASBలో “ప్రథమ” అని ఉంది (యొపయా 40:3ను మత్తుయి 3:3; యొపయా 44:6; ప్రకటన 1:17; 22:13; యొపేలు 2:32; అపో. 2:21ను పోల్చి చూడాలి). ³“అదిసంభూతుడు” అనేది మహా ఘనశతో పొత్తు కలిగియుంది. ప్రథానునియొక్క ఘనశత దానికి లభిస్తుంది, కుటుంబమలోని జ్యేష్ఠుడు రెండంతల సస్యార్థం పొందిసట్టు. ఆ పదము అంతస్థయొక్క ఘనశతను కూడా సూచిస్తుంది. ప్రథమైన యేసు ఈ రెండంలో “అదిసంభూతుడై” యున్నాడు: ఆయన మృతులలోనుండి లేచుటాలో మనకు ముందూగా నున్నాడు (కొలస్సి. 1:18), మరియు దేవుడు ఆయనను పొల్చించి, అన్నిలీకంటే ప్రథమ స్థానాన్ని ఇచ్చాడు (పౌత్రీ. 1:6). “The New World Translation లేఖనముల సరియైన తర్ఫుమా కాదు, ఒక మతశాఖ సంబంధమైన గుంపుయొక్క అనుకూలమైన తర్ఫుమాగా రూపొందించినదై వారి ఉపదేశమునకు సపోత్స్వాగ చేయబడినదై ఉంది. యొపోసు 1:1ని అది యిలా తర్ఫుమా చేస్తుంది. “అదిలో వాక్యముండెను, మరియు వాక్యము దేవప్రానితో ఉండెను, మరియు వాక్యము దేవతర్పుయుండెను.” అదే పాంచిర్శముగా చెప్పాడింది. యొపోసు 1:6ను యిలా తర్ఫుమా చేసింది: “దేవత యొద్దులుడి పంపబడిన ఒక మసుష్టుయుండెను, అతని పేరు యొపోసు.” ఈ తర్ఫుమా యేసును దేవతలలో ఒక దేవతగా చేసింది. New World version⁴ అనేక దైవములలో దేవుని ఒకగాని చేస్తుంది. ⁵Arche అని కొలస్సి. 1:18 లోనిది, “ప్రారంభంచే వ్యక్తిగాని, పరుస క్రమమలోని మొదటి వ్యక్తి లేక పసువు, నాయకుడు” (C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek - English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph H. Thayer [Edinburgh, Scotland: T. & T. Clark, 1901; reprint ed., Grand Rapids, Mich. : Zondervan Publishing House, 1973], 76-77). It means “beginning” in the sense of “origin” (Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker [Chicago: University of Chicago Press, 2000], 138). ⁶Arche ప్రకటన 3:14: “that by which anything begins to be, the origin, active cause” (ఎది ఆరంభం కావాలన్నా, మూలం, మూలం పనిసేని కారణం లేక జరిగించనది). (Thayer, 77); అంటే, “మొదటి కారణం లేక మాలకారణం” (Bauer, 138). Bauer “ఇంధాజ్ఞ రూపంగా మొదటిగా స్థింపవలడిని” అనేది భావన బఱ్చి సార్థకమోగాని, ప్రకటన 21:6లో కూడా తలనిని గూర్చి అని ఉపయోగించబడింది - భావపు ఏది సార్థకమైన, లేఖనానుసారంగాను, తార్మికంగాను ఒకటి మాత్రమే నిజం: “తొలి కారణం” (లేక మూల కారణం) అనేది ఆ పదానికి అర్థమైయుంది. ⁷“అదియు అంతము” అనే పదాలు ప్రకటన 22:13లో కీస్పుకు, 21:6 తండ్రికిని సూచింపబడ్డాయి. ⁸తండ్రి కీర్తన. 90:1, 2), కుమారుడు (మిక: 5:2; పౌత్రీ. 13:8), అత్య (పౌత్రీ 9:14), అనే వారు నిత్యులు. ⁹“begotten” అని KJVలోను, American Standard Versionలోను ఉన్నప్రధం తప్పు తర్ఫుమాయొయింటంది. ఎందుకంటే, యొపోసు 1:18; 3:16, 18; 1 యొపోసు 4:9ల్లో క్రికునందు ఆ పరం కన్పించడు. దానికి బదులు, “రకము” అనే దానికి క్రికు పదము మరియు “మాత్రమే” (“only”) అనేదానికి క్రికు పదాలన్నాయి. కొన్ని తర్ఫుమాలలో ఆ ఉండు క్రికు పదాలకు సరియైన తర్ఫుమాలను లాకా 7:12; 8:42; 9:38 (“only”) మరియు మార్కు 9:29 (“kind”) పదము. ¹⁰Arthur Cushman McGiffert, *A History of Christian Thought* [New York: Charles Scribner's Sons, 1954], 1:233.

¹¹ప్రత్యేకించి, యొపయా 9:6; యొపోసు 3:13; 10:30; 14:9; 2 కొరింథ. 5:19; కొలస్సి. 2:9లను వారు అపార్థం చేసారు “ఒక దేవునిలో ఒక ప్రక్కతి” అనే భావనానై G. K. Wallace and Ray Vaughn మధ్య డిబేట్ జరిగింది. (Wallace - Vaughn Debate, 3d ed. [Oklahoma City: Telegram Book Co. , 1972]). ¹²The Septuagint (LXX) కీర్తన. 33:6లో “to logo tou Kurioiu” ప్రథమ యొక్క వాక్య చేత) అని ఉంది. ¹³Septuagint లో logos అని ఉంది. ¹⁴McGiffert, 1:52.